

Υπόθεση C-7/21

**Σύνοψη της αιτήσεως προδικαστικής αποφάσεως κατά το άρθρο 98,
παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου**

Ημερομηνία καταθέσεως:

8 Ιανουαρίου 2021

Αιτούν δικαστήριο:

Bezirksgericht Bleiburg (Αυστρία)

Ημερομηνία της αποφάσεως του αιτούντος δικαστηρίου:

6 Νοεμβρίου 2020

Ενάγουσα:

LKW WALTER Internationale Transportorganisation AG

Εναγόμενοι:

CB

DF

GH

Αντικείμενο της κύριας δίκης

Ρύθμιση της σλοβενικής νομοθεσίας, η οποία προβλέπει ως μοναδικό ένδικο μέσο κατά διατάξεως περί αναγκαστικής εκτελέσεως εκδοθείσας χωρίς εκτελεστό τίτλο αιτιολογημένη ανακοπή ασκούμενη εντός οκτώ ημερών στη σλοβενική γλώσσα – Απώλεια της προθεσμίας από οφειλέτιδα, εγκατεστημένη στην Αυστρία, επειδή το αυστριακό δικηγορικό γραφείο που την εκπροσωπεί άσκησε την αιτιολογημένη ανακοπή στη σλοβενική γλώσσα δώδεκα ημέρες μετά την επίδοση ή κοινοποίηση της διατάξεως – Δικηγορική ευθύνη – Αμφισβητούμενη συμβατότητα της ρύθμισης με το δίκαιο της Ένωσης

Αντικείμενο και νομική βάση της αιτήσεως προδικαστικής αποφάσεως

Ερμηνεία του ενωσιακού δικαίου βάσει του άρθρου 267 ΣΛΕΕ

Προδικαστικά ερωτήματα

- α) Έχουν το άρθρο 36 και το άρθρο 39 του κανονισμού (ΕΕ) 1215/2012 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 12ης Δεκεμβρίου 2012, για τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις, σε συνδυασμό με το άρθρο 47 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης και με τις αρχές της αποτελεσματικότητας και της ισοδυναμίας (αρχή της καλόπιστης συνεργασίας κατά το άρθρο 4, παράγραφος 3, ΣΕΕ), την έννοια ότι αντίκεινται σε εθνική ρύθμιση κράτους μέλους η οποία προβλέπει ως μοναδικό ένδικο μέσο κατά διατάξεως περί αναγκαστικής εκτελέσεως, εκδοθείσας από δικαστήριο χωρίς προηγούμενη κατ' αντιμωλία διαδικασία και χωρίς εκτελεστό τίτλο αλλά μόνο βάσει των ισχυρισμών του επισπεύδοντος διαδίκου, ανακοπή η οποία ασκείται εντός οκτώ ημερών στη γλώσσα του εν λόγω κράτους μέλους, ακόμη και όταν η διάταξη περί αναγκαστικής εκτελέσεως που επιδίδεται ή κοινοποιείται σε άλλο κράτος μέλος έχει συνταχθεί σε γλώσσα που δεν κατανοεί ο παραλήπτης, λαμβανομένου υπόψη ότι ανακοπή ασκούμενη μετά δώδεκα ημέρες απορρίπτεται ήδη ως εκπρόθεσμη;
- β) Έχει το άρθρο 8 του κανονισμού 1393/2007 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Νοεμβρίου 2007, περί επιδόσεως και κοινοποίησης δικαστικών και εξωδίκων πράξεων, σε συνδυασμό με τις αρχές της αποτελεσματικότητας και της ισοδυναμίας, την έννοια ότι αντίκειται σε εθνικό μέτρο το οποίο προβλέπει ότι συγχρόνως με την επίδοση ή κοινοποίηση της έντυπης βεβαίωσης η οποία αναφέρεται στο παράρτημα II και αφορά την ενημέρωση του παραλήπτη για το δικαίωμά του να αρνηθεί την παραλαβή της πράξεως εντός προθεσμίας μίας εβδομάδας άρχεται και η προθεσμία των οκτώ ημερών για την άσκηση του ένδικου μέσου που προβλέπεται κατά της ταυτοχρόνως επιδοθείσας ή κοινοποιηθείσας διατάξεως περί αναγκαστικής εκτελέσεως;
- γ) Έχει το άρθρο 18, παράγραφος 1, της Σύμβασης για τη Λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης την έννοια ότι αντίκειται σε ρύθμιση κράτους μέλους η οποία προβλέπει κατά διατάξεως περί αναγκαστικής εκτελέσεως ένδικο μέσο που πρέπει να ασκείται εντός οκτώ ημερών, ενώ η ίδια προθεσμία ισχύει και στην περίπτωση που ο παραλήπτης της διατάξεως περί αναγκαστικής εκτελέσεως είναι εγκατεστημένος σε άλλο κράτος μέλος και η ως άνω διάταξη δεν έχει συνταχθεί ούτε στην επίσημη γλώσσα του κράτους μέλους στο οποίο αυτή επιδίδεται ή κοινοποιείται ούτε σε γλώσσα που κατανοεί ο παραλήπτης της διατάξεως;

Σχετικές διατάξεις του δικαίου της Ένωσης

Χάρτης των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης (στο εξής: Χάρτης) άρθρο 47

Άρθρο 4, παράγραφος 3, ΣΕΕ, άρθρο 18, παράγραφος 1 ΣΛΕΕ

Κανονισμός (ΕΕ) 1215/2012 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 12ης Δεκεμβρίου 2012, για τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις (στο εξής: κανονισμός 1215/2012), άρθρα 36 και 39

Κανονισμός (ΕΚ) 1393/2007 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Νοεμβρίου 2007, περί επιδόσεως και κοινοποίησεως στα κράτη μέλη δικαστικών και εξωδίκων πράξεων σε αστικές ή εμπορικές υποθέσεις («επίδοση ή κοινοποίηση ή κοινοποίηση πράξεων») και κατάργησης του κανονισμού (ΕΚ) 1348/2000 του Συμβουλίου (στο εξής: κανονισμός 1393/2007), άρθρο 8

Σχετικές διατάξεις του εθνικού δικαίου

Zakon o izvršbi in zavarovanju (στο εξής: ZIZ) (σλοβενικός νόμος για την αναγκαστική εκτέλεση και την εξασφάλιση απαιτήσεων), άρθρα 9, 53, 58, 61

Συνοπτική έκθεση των πραγματικών περιστατικών και της πορείας της διαδικασίας

- 1 Η ενάγουσα, Lkw Walter internationale Transportorganisation AG, είναι εταιρία εγγεγραμμένη στο αυστριακό Firmenbuch (εμπορικό μητρώο εταιριών), η οποία δραστηριοποιείται στον τομέα της διεθνούς μεταφοράς εμπορευμάτων.
- 2 Στις 30 Οκτωβρίου 2019 επιδόθηκε μέσω ταχυδρομείου στην ενάγουσα από το περιφερειακό δικαστήριο της Λιουμπλιάνας, Σλοβενία, διάταξη στη σλοβενική γλώσσα περί αναγκαστικής εκτελέσεως για ποσό 17 610,00 ευρώ μετά τόκων και εξόδων, δυνάμει της οποίας η εταιρία Transport Gaj d.o.o. προέβη σε κατάσχεση απαιτήσεων της ενάγουσας έναντι διαφόρων σλοβενικών εταιριών. Η πράξη περιήλθε στη νομική υπηρεσία της ενάγουσας εταιρίας μόλις στις 4 Νοεμβρίου 2019, καθόσον η 1η Νοεμβρίου ήταν αργία στην Αυστρία και ακολουθούσε Σαββατοκύριακο. Την ίδια κιόλας ημέρα, με μήνυμα ηλεκτρονικού ταχυδρομείου στο οποίο επισυναπτόταν η διάταξη, η νομική υπηρεσία ζήτησε από το δικηγορικό γραφείο που εκπροσωπούσε την εταιρία σε δικαστική διαμάχη στη Σλοβενία να εξετάσει το έγγραφο. Αφού οι νυν εναγόμενοι δικηγόροι διευκρίνισαν ότι έπρεπε να υποβληθεί αιτιολογημένη ανακοπή εντός οκτώ ημερών από την επίδοση ή κοινοποίηση, η ενάγουσα τους ανέθεσε να προβούν ως εκπρόσωποί της στην υποβολή ανακοπής, η οποία υποβλήθηκε στις 11 Νοεμβρίου 2019. Επισημαίνεται ότι η διάταξη περί αναγκαστικής εκτελέσεως δεν εκδόθηκε βάσει εκτελεστού τίτλου περί αναγκαστικής εκτελέσεως που κατέστη απρόσβλητος κατόπιν ασκήσεως ένδικων μέσων, αλλά μόνον βάσει τιμολογίων. Το άρθρο 9, παράγραφος 3, το άρθρο 53, παράγραφος 2, και το άρθρο 61, παράγραφος 2, του Zakon o izvršbi in zavarovanju (στο εξής: ZIZ) (νόμου για την αναγκαστική εκτέλεση και την εξασφάλιση απαιτήσεων) προβλέπουν ότι επί

εκτελέσεων που ερείδονται σε αξιόπιστο έγγραφο, κατά διατάξεως περί αναγκαστικής εκτελέσεως με την οποία γίνεται δεκτή η αίτηση ασκείται, εντός οκτώ ημερών από την επίδοση ή κοινοποίηση της διατάξεως, ανακοπή στην οποία πρέπει να εκτίθενται τα πραγματικά περιστατικά που την θεμελιώνουν και να παρατίθενται οι σχετικές αποδείξεις.

- 3 Αφού η ενάγουσα κατέβαλε εγκαίρως το απαιτούμενο δικαστικό παράβολο, στις 10 Δεκεμβρίου 2019 το περιφερειακό δικαστήριο της Λιουμπλιάνας απέρριψε την ανακοπή ως εκπρόθεσμη για τον λόγο ότι αυτή δεν είχε υποβληθεί εντός οκτώ ημερών από την επίδοση ή κοινοποίηση της διατάξεως περί αναγκαστικής εκτελέσεως στην ενάγουσα.
- 4 Ωστόσο, η προσφυγή την οποία άσκησαν οι εναγόμενοι ενεργώντας για λογαριασμό της νυν ενάγουσας, προβάλλοντας ότι η επίμαχη πράξη αντιβαίνει στο Σύνταγμα και τη νομοθεσία της Ένωσης, απορρίφθηκε από το ανώτερο δικαστήριο του Maribor. Ως εκ τούτου, η διάταξη περί αναγκαστικής εκτελέσεως κατέστη απρόσβλητη με ένδικα μέσα, με αποτέλεσμα η ενάγουσα να αναγκαστεί να καταβάλει το σύνολο της απαιτήσεως.
- 5 Με αγωγή που άσκησε ενώπιον του Bezirksgericht (περιφερειακού δικαστηρίου) Bleiburg, η ενάγουσα ζητεί τώρα από τους εναγόμενους να της καταβάλουν το ποσό των 22 168,09 ευρώ μετά τόκων και εξόδων βάσει των διατάξεων περί δικηγορικής ευθύνης, επειδή οι εναγόμενοι ενήργησαν εκπροθέσμως. Οι εναγόμενοι υπέβαλαν ανακοπή κατά της από 10 Ιουλίου 2021 διαταγής πληρωμής. Στο πλαίσιο αυτής της διαδικασίας, υποβάλλεται η αίτηση προδικαστικής αποφάσεως.

Κυριότερα επιχειρήματα των διαδίκων της κύριας δίκης και συνοπτική έκθεση του σκεπτικού της διατάξεως περί παραπομπής

- 6 Οι εναγόμενοι ισχυρίζονται ότι η οκταήμερη προθεσμία που προβλέπεται για την άσκηση αιτιολογημένης ανακοπής δεν συνάδει με το δίκαιο της Ένωσης. Όπως υποστηρίζουν, αν τα δικαστήρια της Σλοβενίας είχαν εφαρμόσει ορθά το ενωσιακό δίκαιο, η ανακοπή θα θεωρείτο εμπρόθεσμη και η ενάγουσα δεν θα είχε υποστεί ζημία. Επιπλέον, κατά τους εναγομένους, η επίδοση ή κοινοποίηση δεν έγινε νομότυπα διότι η ενημέρωση του παραλήπτη για το δικαίωμά του να αρνηθεί την παραλαβή της πράξεως, η οποία προβλέπεται στο άρθρο 8 του κανονισμού 1393/2007 (έντυπη βεβαίωση II), εσωκλειόταν στην ταχυδρομική επιστολή στη γερμανική γλώσσα και βρισκόταν μεταξύ των λοιπών δώδεκα σελίδων της σλοβενικής διατάξεως, με αποτέλεσμα να μην γίνει αντιληπτή από την ενάγουσα. Ισχυρίζονται περαιτέρω ότι η διάταξη δεν είναι εκτελεστή εκτός της Σλοβενίας, διότι δεν πληροί τις θεμελιώδους σημασίας προϋποθέσεις που προβλέπονται από τα άρθρα 36 και 39 του κανονισμού 1215/12 για την επιβεβαίωση της εκτελεστότητας. Το ότι η διάταξη ήταν εκτελεστή εντός της επικράτειας της Δημοκρατίας της Σλοβενίας συνιστά, κατά την άποψη της

ενάγουσας, διάκριση την οποία αυτή υφίσταται λόγω της έδρας και της ιθαγένειάς της κατά την έννοια του άρθρου 18, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ.

- 7 **Επί του πρώτου ερωτήματος** το αιτούν δικαστήριο επισημαίνει ότι, υπό το πρίσμα της αρχής της αποτελεσματικότητας, η βραχεία προθεσμία που προβλέπεται για την υποβολή ανακοπής ενδεχομένως δεν συνάδει με το άρθρο 36 και το άρθρο 39 του κανονισμού 1215/2012 σε συνδυασμό με το άρθρο 47 του Χάρτη, παραπέμπει δε στην απόφαση του Δικαστηρίου της 13ης Σεπτεμβρίου 2018 (Profi Credit Polska S. A., C-176/17, EU:C:2018:711), στην οποία το Δικαστήριο αποφάνθηκε ότι η εθνική διάταξη δικονομικού δικαίου που προβλέπει προθεσμία δύο μηνών θίγει το δικαίωμα αποτελεσματικής προσφυγής. Αντιθέτως προς την υπόθεση επί της οποίας εκδόθηκε η προπαρατεθείσα απόφαση, η παρούσα υπόθεση δεν αφορά σύμβαση με καταναλωτή ούτε γραμμάτιο σε διαταγή. Εντούτοις, οι ουσιώδεις διαπιστώσεις που περιλαμβάνονται σε αυτήν, ιδίως εκείνες που αντλούνται από τις σκέψεις 64-67, ισχύουν και εν προκειμένω, καθόσον και στην παρούσα υπόθεση πρέπει να ασκηθεί εμπροθέσμως αιτιολογημένη ανακοπή και να καταβληθεί το δικαστικό παράβολο. Άλλωστε, και κατά τη σλοβενική νομική θεωρία, η βραχεία προθεσμία που προβλέπεται για την άσκηση ανακοπής θίγει ή/και προσβάλλει τα δικαιώματα του καθού που κατοχυρώνονται στο άρθρο 6 της ΕΣΔΑ και το άρθρο 47 του Χάρτη, ιδίως αν ο καθού είναι εγκατεστημένος σε άλλο κράτος μέλος. Τούτο δε διότι, στην περίπτωση αυτή ο καθού καλείται να ενεργήσει ταχύτερα σε σχέση με τον οφειλέτη που είναι εγκατεστημένος στη Σλοβενία, καθόσον είναι υποχρεωμένος να ζητήσει τη μετάφραση της διατάξεως, των εγγράφων που προσκομίστηκαν ως αποδεικτικά στοιχεία και της ανακοπής, κάτι που απαιτεί πολύ χρόνο. Κατά τα άρθρα 36 και 39 του κανονισμού 1215/2012, η διάταξη θα μπορούσε να αναγνωρισθεί και να εκτελεστεί και στην Αυστρία, όμως τα αυστριακά δικαστήρια δεν θα είχαν δυνατότητα επανεξετάσεως της αποφάσεως επί της ουσίας.
- 8 **Επί του δευτέρου ερωτήματος** το αιτούν δικαστήριο διευκρινίζει ότι διατηρεί αμφιβολίες όσον αφορά την ορθή ερμηνεία της προβλεπόμενης στο άρθρο 8 του κανονισμού 1393/2007 προθεσμίας σχετικά με την ενημέρωση του παραλήπτη για το δικαίωμά του να αρνηθεί την παραλαβή της πράξεως. Σύμφωνα με την εν λόγω διάταξη, ο παραλήπτης ενημερώνεται μέσω της έντυπης βεβαιώσεως που αναφέρεται στο παράρτημα II ότι μπορεί να αρνηθεί την παραλαβή κατά τη χρονική στιγμή της επιδόσεως ή κοινοποιήσεως ή να επιστρέψει την πράξη στην υπηρεσία παραλαβής εντός μιας εβδομάδας, εφόσον η πράξη έχει συνταχθεί σε γλώσσα που δεν κατανοεί. Ενώ το σλοβενικό δικαστήριο εκλαμβάνει σαφώς ως δεδομένη την παράλληλη έναρξη της προβλεπόμενης στην ως άνω διάταξη προθεσμίας μίας εβδομάδας για την επιστροφή και άρνηση παραλαβής της πράξεως και της προθεσμίας για την άσκηση ανακοπής κατά της διατάξεως, το αιτούν δικαστήριο αντιλαμβάνεται το άρθρο 8 υπό την έννοια ότι η εκάστοτε προβλεπόμενη προθεσμία για την υποβολή ανακοπής άρχεται μετά την παρέλευση της προθεσμίας μίας εβδομάδας που προβλέπεται για την άσκηση του δικαιώματος αρνήσεως παραλαβής της πράξεως. Τούτο διότι, σε αντίθετη περίπτωση, ο οφειλέτης που δεν κατανοεί τη γλώσσα στην οποία έχει συνταχθεί η

πράξη του εθνικού δικαστηρίου –όπως άλλωστε συμβαίνει συχνά με οφειλέτες εγκατεστημένους σε άλλο κράτος μέλος– βρίσκεται σε δυσμενέστερη θέση έναντι του οφειλέτη που κατανοεί τη γλώσσα της διατάξεως περί αναγκαστικής εκτελέσεως, με αποτέλεσμα την απώλεια πολύτιμου χρόνου λόγω της απαιτούμενης μεταφράσεως. Το Δικαστήριο έχει ήδη αποφανθεί ότι ο κανονισμός 1393/2007 πρέπει να ερμηνευθεί κατά τρόπον ώστε να διασφαλίζεται, σε κάθε συγκεκριμένη περίπτωση, η εύλογη εξισορρόπηση μεταξύ των συμφερόντων του ενάγοντος και του εναγομένου, ο οποίος είναι ο παραλήπτης της πράξεως, διά του συμβιβασμού της αποτελεσματικότητας και της ταχύτητας της διαβίβασης των δικαστικών πράξεων με την απαίτηση εξασφαλίσεως προσήκουσας προστασίας των δικαιωμάτων άμυνας του παραλήπτη των πράξεων αυτών (βλ. απόφαση της 16ης Σεπτεμβρίου 2015, Alpha Bank Cyprus Ltd, C-519/13, EU:C:2015:603, σκέψη 33). Το αιτούν δικαστήριο κρίνει ότι, αν αμφότερες οι προθεσμίες εκκινούν παράλληλα, τα δικαιώματα άμυνας του παραλήπτη της πράξεως σε καμία περίπτωση δεν δύναται να θεωρηθεί ότι προστατεύονται προσηκόντως, ενώ ο παραλήπτης στερείται και της δυνατότητας επιλογής που του αναγνωρίζεται για την άσκηση του δικαιώματος παραλαβής ή προσφυγής κατά της πράξεως. Η επιστροφή της πράξεως θα συνεπαγόταν καθυστέρηση της διαδικασίας αρκετών εβδομάδων, αν όχι μηνών, δεδομένου ότι ο Σλοβένος δικαστής θα έπρεπε κατ' αρχάς να υποχρεώσει τον δανειστή να προσκομίσει μετάφραση της διατάξεως περί αναγκαστικής εκτελέσεως και τότε μόνο να προβεί εκ νέου σε επίδοση ή κοινοποίησή της στο άλλο κράτος μέλος. Αν, ωστόσο, ο παραλήπτης επιθυμεί την ταχεία διευθέτηση της υποθέσεώς του, παρά τις ελλείψεις γλωσσικές γνώσεις πρέπει να έχει τη δυνατότητα να αποδεχθεί, χωρίς μετάφραση, την πράξη που έχει συνταχθεί σε ξένη γλώσσα και να φροντίσει ο ίδιος για τη σχετική μετάφραση, αντί να κάνει χρήση του δικαιώματος αρνήσεως παραλαβής. Το αιτούν δικαστήριο εκτιμά ότι, επειδή είναι αναγκαίο να εξασφαλίζεται το δικαίωμα πραγματικής προσφυγής όπως αυτό κατοχυρώνεται στο άρθρο 47 του Χάρτη, το άρθρο 8 του κανονισμού 1393/2007 έχει την έννοια ότι ο αποδέκτης μπορεί να κάνει χρήση της δυνατότητας επιλογής που του αναγνωρίζεται εντός μίας εβδομάδας πριν από την έναρξη της προθεσμίας για υποβολή της ανακοπής. Στα κράτη μέλη εναπόκειται να τάσσουν εύλογες προθεσμίες για την άσκηση του δικαιώματος πραγματικής προσφυγής. Στο πλαίσιο αυτό, πρέπει να λαμβάνονται υπόψη η αρχή της ισοδυναμίας και η αρχή της αποτελεσματικότητας. Εντούτοις, οι απαιτήσεις της αρχής της αποτελεσματικότητας ικανοποιούνται μόνον εφόσον η ταχθείσα προθεσμία είναι ουσιαστικά επαρκής για την προετοιμασία και την άσκηση αποτελεσματικού ενδίκου βοηθήματος (βλ. αποφάσεις της 28ης Ιουλίου 2011, Samba Diouf, C-69/10, EU:C:2011:524, σκέψη 66, της 26ης Σεπτεμβρίου 2013, Texdata Software, C-418/11, EU:C:2013:588, σκέψη 80, και της 9ης Σεπτεμβρίου 2020, JP, C-651/19, EU:C:2020:681, σκέψη 57). Επομένως, υπό το πρίσμα της νομολογίας του Δικαστηρίου όσον αφορά την αρχή της αποτελεσματικότητας, η προθεσμία της μίας εβδομάδας ή των οκτώ ημερών εντός της οποίας πρέπει να αποφασιστεί ταυτόχρονα αν θα υπάρξει άρνηση παραλαβής της πράξεως που έχει συνταχθεί σε ξένη γλώσσα ή μετάφρασή της και ταυτόχρονη άσκηση αιτιολογημένης ανακοπής δεν είναι επαρκής για την προετοιμασία και την άσκηση αποτελεσματικού ενδίκου βοηθήματος.

- 9 **Επί του τρίτου ερωτήματος** το αιτούν δικαστήριο έχει αμφιβολίες σχετικά με το κατά πόσον το άρθρο 18 ΣΛΕΕ αντιτίθεται στη ρύθμιση της σλοβενικής νομοθεσίας που προβλέπει προθεσμία οκτώ ημερών για την άσκηση ανακοπής κατά διατάξεως περί αναγκαστικής εκτελέσεως αν η διάταξη αυτή επιδίδεται σε οφειλέτη εγκατεστημένο σε άλλο κράτος μέλος. Το άρθρο 18 ΣΛΕΕ απαγορεύει κάθε είδους δυσμενή διάκριση λόγω ιθαγένειας. Οι πολίτες του κράτους μέλους που προβλέπει προθεσμία οκτώ μόνον ημερών για την ανακοπή κατά διατάξεως περί αναγκαστικής εκτελέσεως είναι κατά κανόνα εξοικειωμένοι με τη βραχεία αυτή προθεσμία και, επιπλέον, κατανοούν τη γλώσσα στην οποία έχει εκδοθεί η εν λόγω διάταξη. Αντιθέτως, οι διάδικοι που είναι εγκατεστημένοι σε άλλο κράτος μέλος δεν είναι υποχρεωμένοι να θεωρούν δεδομένη μια τόσο βραχεία προθεσμία, ιδίως αν στο κράτος μέλος κατοικίας ή εγκαταστάσεώς τους προβλέπονται σαφώς μεγαλύτερες προθεσμίες (στην Αυστρία, η προθεσμία ασκήσεως ανακοπής κατά διαταγής πληρωμής ανέρχεται σε τέσσερις εβδομάδες), ενώ, ακόμη, για την ανακοπή κατά της ευρωπαϊκής διαταγής πληρωμής η προβλεπόμενη προθεσμία είναι 30 ημέρες. Επιπλέον, ο οφειλέτης που είναι εγκατεστημένος σε άλλο κράτος μέλος πρέπει, κατ' αρχάς, να ζητήσει τη μετάφραση της διατάξεως περί αναγκαστικής εκτελέσεως, προκειμένου να κατανοήσει το περιεχόμενό της και να αποφασίσει αν θα την αντικρούσει, κάτι που συνήθως απαιτεί κάποιο χρόνο και έχει ως αποτέλεσμα την περαιτέρω σύντμηση μιας ήδη σύντομης προθεσμίας ανακοπής. Επιπλέον, η ρύθμιση αυτή παρέχει τη δυνατότητα στον πιστωτή –προκειμένου περί οφειλετών εγκατεστημένων σε άλλο κράτος μέλος– να κάνει χρήση της σλοβενικής διαδικασίας εκδόσεως διατάξεως περί αναγκαστικής εκτελέσεως αντί της διαδικασίας εκδόσεως ευρωπαϊκής διαταγής πληρωμής, καθόσον ο πιστωτής μπορεί να θεωρήσει δεδομένο ότι ο οφειλέτης θα απωλέσει την εν λόγω βραχεία προθεσμία.

Bezirksgericht Bleiburg (περιφερειακό δικαστήριο του Bleiburg)

Bleiburg, 6 Νοεμβρίου 2020